Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го БЕРЕЗНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 5, 1983 No. 42. VOL. XC.

Окружні Комітети УНСоюзу Нюарку, Філядельфії і Джерзі Сити відбудуть збори

Джерзі Ситі, Н.Дж. — З Організаційного Відділу інформують, що в суботу, 12-го, і неділю, 13-го березня, три союзові Округи, а саме: Нюарк, Філядельфія і Джерзі Ситі (Надгадсонська Округа) будуть мати свої Річні збори для вибору управ, намічення пляну праці та полагодження біжучих справ.

Нюаркська Округа, яка об'єднує 20 відділів, відбуде свої Річні збори в суботу, 12-го березня ц.р., в залі „Чорноморської Січі" при 680 Сенфорд вулиці, Нюарк. Початок нарад — година 7-ма вечора. Управу очолює Юліян Баранюк, Роман Лапичак є секретарем, а Володимир Боярський — касиром. Екзекутивний Комітет УНСоюзу під час нарад буде репрезентувати головний касир Уляна Дячук, яка і буде головним промовцем. В Зборах також візьмуть участь д-р Нестор Олесницький, головний контролер, Андрій Кейбіда, головний радний і Василь Оріховський, старший обласний організатор.

В неділю, 13-го березня, буде мати Річні збори Філядельфійська Округа, яка об'єднує 40 відділів, які нараховують понад 7,000 членів. Збори відбудуться в залі власного Дому Округи при 5004 Н. Олд Йорк рд., Філядельфія. Початок нарад назначено на годину 2-гу по полудні. Ту найбільшу союзову Округу очолюють інсп. Осип Бакай — почесний голова, Петро Тарнавський — діючий голова, мгр Василь Колінко — секретар, і Іван Данківський, касир. Головним промовцем під час нарад буде д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника УНСоюзу, який приїде з Чикаго і перший раз буде гостем Філядельфійської союзової громади. Присутніми на нарадах будуть і інші місцеві члени Головного Уряду, а саме: д-р Богдан Гнатюк — головний контролер, Іван Одежинський і Василь Пастушок — головні радні.

Також в неділю, 13-го березня, відбудуться Річні збори Надгадсонської Округи, осідку Головної Канцелярії УНСоюзу — Джерзі Ситі. Наради будуть в залі Українського Народного Дому при Фліт і Овкленд аве. Початок нарад назначено на годину 3-тю по полудні. Округу, яка об'єднує 11 відділів, очолює Володимир Білик, Осип Зубрицький є секретарем і Володимир Бутковський — касиром. Екзекутивний Комітет на нарадах буде репрезентувати головний секретар Воло-

(Продовження на стор. 3)

Мґр Б. Ясінський переобраний на голову Балтиморської Округи УНС

Мґр Б. Ясінський

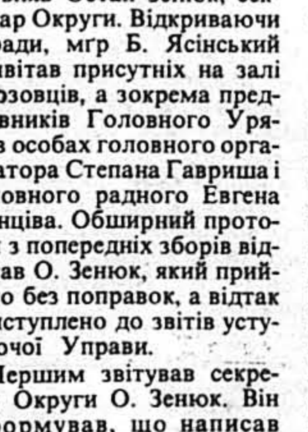
Балтимор, Мд. (с.г.). — В неділю, 27-го лютого ц.р., тут, в залі „Самопомочі" відбулися чергові Річні загальні збори відділів УНСоюзу Округи Балтимор-Вашінґтон-Ричмонд, у висліді яких присутні союзовці одноголосно перебрали на голову Окружного Комітету громадського діяча мґра Богдана Ясінського з Вашінґтону.

Наради, в яких взяли участь урядовці Відділів Балтимору, Вашінґтону і Киртіс Бей, відкрив і на бажання зібраних ними проводив мґр Б. Ясінський, а обов'язки протоколянта сповняв Остап Зенюк, секретар Округи. Відкриваючи наради, мґр Б. Ясінський привітав присутніх на залі союзовців, а зокрема представників Головного Уряду в особах головного організатора Степана Гавриша і головного радного Евгена Іванціва. Обширний протокол з попередніх зборів відчитав О. Зенюк, який прийнято без поправок, а відтак приступлено до звітів уступаючої Управи.

Першим звітував секретар Округи О. Зенюк. Він інформував, що написав два протоколи з Окружних нарад, вислав з Округи шість листів, а отримав 26 листів. Як секретар 15-го Відділу, в звітовому році придбав для Союзу 10 нових членів. Також зайнявся врученням грошових нагород від УНСоюзу для ґрадуантів „Рідної Школи" у Вашінґтоні. Ввесь час співпрацював з головою Округи. Касир Округи Іван Малко говорив про фінансові справи та різні видатки у зв'язку з Окружними нарадами. При тому він інформував, що в минулому році Головна Канцелярія Союзу виплатила Окрузі 140 долярів, як нагороду за виконання квоти понад 100 відсотків.

(Продовження на ст. 3)

Проф. І. Телюк знову назначений до міської управи

Проф. Іван Телюк

Ню Гейвен, Конн. — Іван Телюк, професор і голова департаменту економії університету в Ню Гейвен, вже четвертий раз був назначений до управи міста Ню Гейвен як член комісії плянування. В тій комісії проф. Телюк вже працює від 1971 року.

Його зацікавлення у співпраці між підприємствами і урядовими чинниками спонукало до студії умов для торгівлі в окрузі Ню Гейвену, яка була опублікована в пресі у 1978 році та викликала широкий відгук.

Проф. І. Телюк, крім своєї довголітньої праці в комісії плянування міста Ню Гейвену є також вже вдруге головою проєктувальної комісії. Він є автором багатьох статтей на економічні теми та співавтором книжки про капіталізм. Проф. Телюк є також активний в українській громаді і до минулого року був членом Головної Контрольної Комісії УНСоюзу.

ПЛАСТОВЕ СВЯТО В ЧЕСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА

Ню Йорк, Н.Й. — Станична Старшина пластової Станиці влаштовує тут у п'ятницю, 11-го березня ц.р. о год. 8-ій вечора, в Пластовій Домівці при 144 Друга авеню — пластове свято в честь Тараса Шевченка. Програму виконає пластове юнацтво.

НАГОЛОШУЮТЬ КОНЕЧНІСТЬ ПОЗИТИВНОГО ПІДХОДУ

Після розмов в Головній Канцелярії УНСоюзу (зліва): Володимир Сохан, Павло Дорожинський, д-р Іван Флис, Микола Плавюк і Уляна Дячук. Д-р Богдан Шебунчак мусів відійти дещо раніше з уваги на професійні зобов'язання.

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Головну Канцелярію УНСоюзу і редакцію „Свободи" відвідали 18-го лютого ц.р. голова Проводу Українських Націоналістів Микола Плавюк, голова Світової Координаційної Ради ІСНО Павло Дорожинський і голова Організації Державного Відродження України д-р Богдан Шебунчак.

У широкій виміні думок порушено ряд актуальних громадських справ. Зокрема порушено проблеми зовнішньої політичної ситуації українського політичного життя і життя української громади в загальному.

Присутні розглядали справу недалекого чергового Світового Конґресу Вільних Українців, що заплянований на осінь 1983 року в Торонто, та важливої ролі, яку СКВУ відіграє у відношенні до зовнішнього світу. Голова ПУН М. Плавюк, ділячись своїми міркуваннями, ствердив потребу позитивного підходу до української проблематики, конечність нових форм діяння в громадському житті та необхідність діялогу поміж різними українськими організаціями чи угрупованнями. На його думку слід зідентифікувати ці проблеми, що тепер захитують рівновагу українського життя у вільному світі, а в ЗСА зокрема.

Об'єктивність у підході до всіх проблем, позитивна настанова і конечність спільної дії у зовнішніх акціях — це вимоги сьогоднішньої ситуації, які наголошував М. Плавюк в часі розмов з редакторами „Свободи".

ГУЦУЛЬСЬКІ ДЕРЕВ'ЯНІ ВИРОБИ В „МАЯНА"

Ню Йорк, Н.Й. — Від 6-го до 13-го березня ц.р., тут в Ґалеріїл Маяна при 21 Схід 7-ма вулиця відбувається виставка гуцульських дерев'яних виробів. Відкриття виставки — неділя, 6-го березня, о год. 1-ій по полудні.

СТВЕРДЖУЮТЬ ПОПРАВУ ЕКОНОМІКИ ЗСА

Вашінґтон. — Американські урядові джерела подали до відома, що в січні цього року загальна американська економіка зросла на 3,6 відсотка, що є найбільшим зростом за останні три декади. Це також вказує, що економічний відворот з рецесії є куди більшим, як передбачалось.

У спеціяльній заяві виданій в Санта Барбара, Каліф. президент Роналд Реґен сказав, що дуже прихильні економічні покажчики підтверджують, що американська економіка є на дорозі до повного „виздоровлення" і що його консервативна економічна політика починає мати „позитивні наслідки".

„Для добра пересічного американського громадянина є імперативним, щоб Конґрес співпрацював з Адміністрацією у дусі двопартійности для тривалого „виздоровлення", що створить нові варстати праці. Якщо ми привернемо цілковите „виздоровлення" економії, — а ми не хочемо повернути до інфляційної політики минулого, — ми зможемо створити нову добу добробуту, з новими економічними можливостями для американського народу", — сказав Президент.

Покращання економіки виявилося в різних економічних покажчиках, як збільшення припливу готівки, продовження пересічного тижня праці, зменшення числа безробітних, збільшення замовлень на нові будівлі, творення нових підприємств та нові замовлення на споживчі товари.

Одначе секретар торгівлі Малколм Болдридж висловив перестóрогу, що цей покажчик зросту економіки не можна уважати знаком великого економічного добробуту і дальші розважливі кроки мусять бути зроблені Урядом для цілковитого „виздоровлення" економіки в ЗСА.

ЗСА НАСТОЮЮТЬ НА ПРИСПІШЕННІ ВИБОРІВ

Вашінґтон. — Речники Державного департаменту заявили в середу, 2-го березня, що уряд ЗСА попросив уряд Ель Сальвадору перенести дату виборів президента з березня наступного року на ближчу дату наприкінці цього року.

Вони сказали також, що Адміністрація президента Роналда Реґена назначила час цього повідомлення на наступну неділю, щоб вона зійшлась з приїздом до Ель Сальвадору Папи Івана Павла II. В середу, 2-го березня, Папа прибув до Коста Ріки, першої країни в його однотижневій подорожі по вісьмох країнах Центральної Америки. Одначе речник додав, що з огляду на те, що така американська пропозиція була зроблена спеціяльним посланником Ричардом Стовном наперед, не відомо, чи уряд президента Альваро Маґаня послухає американців.

Адміністрація президента Реґена мала намір тримати пропозицію виборів у секреті так, щоб повідомлення виглядало на ініціятиву самого Сальвадору. Перенесення дати виборів мало на меті підкреслити зобов'язання і готовість лідерів Ель Сальвадору передати владу демократичному правлінню і бажання примирення. Пропозиція перенесення дати виборів мала також послужити ще одним арґументом на користь схвалення Конґресом додаткової військової допомоги Ель Сальвадорові в сумі 60 мільйонів долярів.

ПАПА НАГОЛОШУЄ ПРАВА ЛЮДИНИ

Сан Хозе, Коста Ріка. — Папа Іван Павло II в четвер, 3-го березня, перебуваючи в Коста Ріка, першій із восьми країн, які він відвідає в Центральній Америці, закликав посилити боротьбу проти порушення прав людини в цьому районі світу.

В той час, як Папа закликав до боротьби за права людини, в іншій країні Центральної Америки, Ґватемалі, розстріляли шістьох осіб обвинувачених у підривній діяльності. Їх розстріляли кілька годин після заклику Папи, не зважаючи на попередження Папи.

У своїй заяві, виданій в Сан Хозе, Ватикан засудив цю дію Ґватемалі як „жалюгідну і неймовірну у своїх наслідках у світі і в окремих країнах, а також у Святій Столиці". Речник Ватикану Ромео Панчіролі заявив, що Папа висловив „глибокий жаль" з огляду на таку вістку, яку Папа назвав „драматичною, несподіваною і неймовірною".

Одначе в заяві не було жадного натяку на намір Папи змінити плян відвідати Ґватемалю наступного тижня.

У зверненні до Міжамериканського суду прав людини Папа заявив, що здійснення прав людини є „на практиці абстрктним і без механізмів ефективної контролі". Визнаючи, що „контроля пошанування прав людини належить перш за все до правничої системи кожної країни", Папа сказав, що це відноситься також до Міжамериканського суду, який видав тільки дві заяви від часу свого заснування в 1978 році.

Офіційні особи Ватикану підкреслено заявляли, що восьмиденна подорож Папи по країнах Центральної Америки і Гаїті має чисто релігійний характер. Але в районі, де основні соціяльні вартості є під загрозою і за них ведеться боротьба, багато завваг Папи може набрати політичного забарвлення.

Виступаючи в катедрі столиці Сан Хозе, Папа попередив зібраних служителів Церкви: „Не дозвольте обдурити себе партизанською ідеологією; не дайте спокусити себе примарою, яка в один прекрасний день вимагатиме від вас ціни вашої власної волі".

У своїй проповіді до понад 200,000 вірних у Ля Сабана, великому парку на передмісті столиці, Папа нагадав своїм вірним про те, що треба дбати „не тільки про духовні речі, але також рахуватися з дійсністю цього світу і людського суспільства, частиною якого ми є".

„Ми посвятили себе ліквідації несправедливости", — продовжував Папа, — „працювати для миру і перемоги над ненавистю і насильством, вдосконалювати гідність людини, опікуватися бідними, хворими, покинутими і переслідуваними, біженцями, засланими і переміщеними".

У світі

КОНФЛІКТ МІЖ АНГЛІЙСЬКОЮ королевою і газетою „Сан", яка друкувала плітки про інтимне життя королівського двора, які розповідав газеті 20-літній працівник прислуги Кіран Кенні, полагоджений. Видавець газети австралієць Руперт Мердок погодився внести 6,000 долярів у газетний фонд і заплатити відшкодування Бакінґгемському палацеві. Кіран Кенні погодився повернути 150 долярів, які він отримав від газети „Сан" і віддати їх на добродійні цілі і більше не розголошувати жадних чуток про внутрішнє життя на королівському дворі, до чого зобов'язують правила прийому на роботу.

РАДІО ҐАНИ ПОВІДОМИЛО, що минулої неділі була викрита змова державного перевороту в цій західньоафриканській країні. Змовники плянували скинути уряд і вбити лідерів країни. Офіційне повідомлення говорить, що дев'ять військових і дві цивільні особи були арештовані. Радіо не подало ні мотивів змови, ні інших подробиць.

МОШЕ АРЕНС БУВ заприсяжений в середу, 2-го березня, як міністер оборони Ізраїля після того, як попередній міністер оборони Аріель Шарон був знятий зі свого посту. Два дні перед заприсяженням два інші високі офіцери, генерал Єгошуа Саґуї, шеф військової розвідки, та генерал Амос Ярон, фельдмаршал резервної бриґади, були зняті з огляду на їх посередню участь у масовому вбивстві цивільних палестинців у Бейруті.

ПОСТІЙНА КОМІСІЯ всенародних зборів Китаю, формального парляменту, повідомила в середу, 2-го лютого, що старий революціонер Є Чієнґ-інґ офіційно зрезиґнував з посту голови держави. В листі до комісії 86-літній маршал просить не подавати його прізвища до списку перевиборів членів всекитайських народних зборів тому, що „я старий, слабий здоров'ям і не здатний зробити стільки, скільки я хотів би".

ІРАК ПОВІДОМИВ У СЕРЕДУ, 2-го березня, що його морські з'єднання атакували і знищили прибережні нафтові споруди Ірану та затопили п'ять кораблів у північній частині Перської затоки. Іракський речник сказав, що всі іракські морські одиниці повернулися до своїх баз.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН в листі до Індіри Ґанді, прем'єр-міністра Індії заявив, що він підтримує принципи, на яких побудований рух так званих неприєднаних країн. Коли цей рух країн Третього світу утворився в 1961 році, він був задуманий як буфер між двома наддержавами. Куба, особливо після того, як вона стала головою руху в 1979 році, намагалася перетворити цей рух у знаряддя совєтської політики. Індія перебирає головування від Куби в понеділок, коли зберуться голови держав-членів руху. Президент Реґен висловив надію, що рух буде надалі притримуватися тих принципів, які були при заснуванні руху.

З ПІВНІЧНОСХІДНЬОГО СТЕЙТУ Індії Ассаму повідомляють, що там після двох чи трьох днів затишшя, знову почалися заворушення і варварські напади індусів на мусулман, переселенців з сусіднього Банґлядешу. Знову було вбито щонайменше 30 осіб.

В Америці

КОМІСІЯ СПОСОБІВ і засобів, яку у Палаті Репрезентантів очолює конґресмен Клемент Заблоцкі, проголосувала голосами 32 проти 3 за пропозиціями спеціяльної президентської комісії, яка займалася на протязі кількох місяців справою розв'язки соціяльного забезпечення і порекомендувала Палаті Репрезентантів прийняти тимчасові пляни комісії, бо, принайменше під теперішню пору, не має кращої розв'язки. В противному випадку служба соціяльного забезпечення буде змушена далі позичати гроші з інших програм і працювати на дефіцитах. Справу соціяльного забезпечення Конґрес розглядатиме в черговому тижні.

СПІКЕР ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ Томас П. О'Ніл, демократ з Массачусетс, кандидуватиме в 1984 році на чергову каденцію і старатиметься затримати дотеперішнє становище в Конґресі. Іншим претендентом на це становище є лідер демократичної більшости в Палаті Репрезентантів конґресмен Джим Райт з Тексасу. Т. О'Ніл, звертаючись до нього заявив: „Я переконаний, що Джим не матиме нічого проти того і почекає ще два роки". Т. О'Нілл служить в Конґресі вже 31 рік.

БЕРНАРД ШУЛЕР, 63-річний американець, якого показували на телебаченні при відкритій операції серця, покинув шпиталь у Фініксі, Арізона, і у зустрічі з кореспондентами заявив, що почувається „як нова людина". Покинувши шпиталь, Шулер забрав зі собою сотні листів, які надійшли на його прізвище з усіх кінців Америки з побажаннями скорого і тривалого виздоровлення. Тепер він відпочиватиме у своєму домі на передмісті Фініксу. „Я читав усі ці листи і деякі з них витискали сльози з очей, писані щиро і прихильно", — заявив Шулер журналістам. В листі деякі глядачі прирікають покинути алькоголь, куреня тютюну, придержуватись дієти тощо. У Ню Йорку відкриту операцію передав канал 13 на протязі двох днів.

КОНҐРЕСМЕН ГЕНРІ ВАКСМАН, демократ з Каліфорнії, вніс законопроєкт в Палаті Репрезентантів, який вимагає більш суворої перестороги для курців, в пресі і на опакуванні цигарет, який перестерігав би тих, що вживають тютюнові вироби перед його шкідливістю. Кожного року від рака легенів вмирає понад 300,000 американців, а лікарі твердять, що тютюн є основним шкідником і спричинником цієї хвороби. „Ми мусимо перестерегти своїх громадян перед шкідливістю курення папіросів й інших тютюнових виробів, — заявив конґресмен Г. Ваксман, — і поінформувати їх про опінії спеціялістів в цій ділянці". Ваксман пропонує такі написи на опакуванні: „Курення спричинює рака легенів, емфазиму, серцеві хвороби, може спричинитись до передчасного породу дитини". Подібна пропозиція в минулому році не отримала належної підтримки в Конґресі.

Д-Р БАРНІ КЛАРК розмовляв публічно про проведену операцію і його теперішнє життя з штучним серцем. На запитання кореспондентів д-р Кларк відповів, що людина дуже часто не має вибору — або вона помре, або погодиться на складну операцію, яка є все великим риском і грою між життям і смертю. Він тепер почувається краще, але все ще знаходиться під строгим наглядом лікарів.

З ПОЖОВКЛИХ ЛИСТКІВ

ВЕЛИКИЙ ГОЛОД НА СТОРІНКАХ „СВОБОДИ"

„Свобода", понеділок, 18-го липня 1932 року

ГОЛОД НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ І ЙОГО ГОЛОВНА ПРИЧИНА

Розпучливі листи селян і робітників. — Нова мандрівка голодуючих селянських мас. — Історична пригадка за політику радянської влади з попередніх літ — Голод як засіб правління.

Страшні відомості приходять з України. Країна, що має понад вісімсот тисяч квадратових кільометрів та понад 30 міліонів людности, переживає новий голод...

Робітник — Українець з области Донських козаків, що лежить на схід від України, пише:

„Тепер особливо на Україні мруть люди від голоду, та ще й як мруть: дуже побагато. Нам пишуть звідти, що люди поїли не тільки худобу і свині, а навіть їли дохлі коні, поки були. На Вкраїні зачепитись нізащо, тай люду вже мало, він ўвесь порозіздився по других країнах діставати собі засоби для життя. Та життя ніде нема. А з Північного Кавказу скоро Українці всю кукурудзяну муку повивозять. Якби Ви побачили, що тут тільки робиться: кожний день по залізницях їдуть ешелони людей туди й назад з клунками борошна. Люди продають із себе останню одежину і купують борошно. Багато людей гине в дорозі від знесилення. Якби зрахував по дорогах людей, то не вбрав би в міліони.

Робітники не дістають нічого по твердій ціні, крім хліба. Хліб дають поганий, чорний, тай того мало. Всі люди тільки й говорять про хліб. На Україні нічого не роблять, лише їздять по хліб, де надіються його дістати. Ярого дуже мало засіяно. Зéмлі стоять облогом. На підприємствах помітна раз-у-раз зміна робітників, особливо в копальнях. Правительство ніяких засобів не вживає проти голоду. Правда, видали приказ, що кожний робітник і селянин у колєктивнім господарстві та одноосібник має право держати корову і свиню, та тепер трудно їх заводити. Не знаємо, що буде далі, і якими жертвами скінчиться цей голод..."

Коли голод на Україні з рр. 1921-22 і 1928-29 можна було почасти вязати з тодішніми несприятливими атмосферичними обставинами (велика посуха), то теперішній голод вибух після уже доброго врожаю 1931 р.! Сколєктивізоване більше, ніж на 70 відс. українське селянство мусіло під терором віддати всі свої харчеві продукти совітській владі. Податкова шруба виглядала на Рад. Україні в рр. 1931-32 ось як: з 1,400 міліонів пудів зернових продуктів, які мало дати сільське господарство цілого Радянського Союзу, одна Україна мусіла дати 434 міліони пудів. („Ізвєстія", Москва, 7 травня 1932 р.) Хоч людність України творить тільки около 19 відс. населення цілого СРСР, то проте ця людність платить аж 31 відс. сільсько-господарського податку!

Протягом осени 1931 р. та зими і весни 1932 р. — московська радянська влада вичистила так ґрунтовно Україну від запасів збіжа, що населення УСРР опинилось перед весняною сівбою без зерна. Це була головна причина того, що на Україні на весну 1932 р. майже половина поля лежить не оброблена.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

„Правда" фальшує листи американських громадян

На днях відоме пресове аґентство „Юнайтед Прес Інтернешенал" подало цікавий репортаж про це, як московська „Правда", орган ЦК КПСС, пофальшувала листи американських громадян для подання нібито їх апробати совєтської закордонної політики. Статтю написав Ґеннадій Васілієв із цитатами американських громадян, серед яких були, однак, такі, що заперечили цьому, що було подано в „Правді".

Хоч „Правда" повинна писати тільки... правду, совєтський кореспондент дозволив собі на „ліберальне" похвальне додавання або викидання фраз, неприємливих для совєтської політики.

І так, у статті зацитовано листа Джозефа Дубіцкого з Вест Гартфорду, Конн., у якому було поміщено запит до Андропова: „Чи не думаєте, що зустріч між вами і нашим Президентом була б логічним кроком?"

Коли про цей лист запитав Дубіцкого американський кореспондент, то Дубіцкий відповів: „Я ніколи не ставив такого питання". А відтак він додав, що писав листа в імені Аделі Чупровської, 44-річної російської еміґрантки, яка старається про виїзд з СССР свого мужа, що його уряд Совєтського Союзу не хоче випустити.

Ерик Стиллвел, 20-літній студент Ореґонського університету, також писав Андропову листа, в якому він висловив подив для всіх державних мужів, що щиро шукають шляхів до світового замирення.

Одначе в „Правді" його лист так „передаґований", що Ю. Андропов виходить „дійсним миротворцем", а президент Реґен виглядає як „світовий палач війни".

Згаданий студент Стиллвел заявив, що в засаді він підтримує політику Реґена, і тому він висловив своє огірчення, що московська „Правда" зробила з нього „совєтського симпатика", яким він не є і ніколи не був.

Пояснюючи ці листи, Ґ. Васілієв писав, що всі ці автори листів „щиро бажають миру і кращих відносин між нашими країнами (СССР і ЗСА), і вони бояться тих божевільних збросневих перегонів, які можуть довести тільки до катастрофи".

Совєтський писака твердив, що „правда про совєтську політику досягає мільйонів людей у капіталістичних країнах і полонює їхні серця".

Трагедія цього питання полягає в тому, що американські автори таких листів думають, що Совєтський Союз це, якщо не Америка, то може якась европейська країна, де існують певні правила етики і відповідальности уряду. А так воно не є.

Кожна візита чужинців до СССР, кожний лист до уряду СССР чи совєтської преси — маніпульовані совєтською тайною поліцією в користь совєтської пропаґанди.

Відомо, що совєтська система побудована на брехні; цю істину підтверджує ряд доказів на протязі понад півсторічного володіння імперії СССР.

Степан Женецький

ЧИ ШВАЙЦАРІЯ СТАНЕ ЧЛЕНОМ ОН?

Швайцарія—це єдина держава в світі, яка ще досі не є членом Об'єднаних Націй. Щойно тепер швайцарський уряд став поважно застановлятися, чи цій невтральній країні також не стати членом цієї міжнародної установи, і вже почалися в цій справі парляментарні переслухування. До остаточного рішення—чи Швайцарія стане, чи не стане членом ОН прийде на всенародному голосуванні—плебісциті.

Швайцарія займає спеціяльну позицію у міжнародній державній системі з її постійною невтральністю, Міжнародним Червоним Хрестом, з її столицею Женевою, як центром міжнародних конференцій та іншими міжнародними позиціями. Перед Швайцарією лежить не легке питання, чи вона, ставши членом ОН, зможе далі провадити свою традиційну невтральну ролю в світі? Або іншими словами: чи це їй дасть більшу, чи меншу можливість причинятися до втримування миру в світі?

Хоч в основному існують добрі арґументи по обох сторонах, проте більше переконливо промовляють факти за вступлення Швайцарії в члени ОН. Одначе опити населення вказують, що остаточний вислід всенародного голосування, правдоподібно, висловиться проти членства. Швайцарці відчувають, що відкинення членства в ОН викличе неприхильні голоси у світовій пресі, і тим вони є дуже затурбовані.

За законами швайцарської конституції—усі важливі справи, отже й членство в ОН, рішає не уряд, а населення загальним голосуванням. А всі важливі рішення у Швайцарії не проходять легко. Як відомо, справу рівноправности жінок, заки її остаточно схвалено, кілька разів відкидали в народному голосуванні. Тому можна сподіватися, що це забере довший час, заки швайцарці переконаються, що невтральність їхньої країни має інше значення у сучасному світі, як це було раніше, коли її розцінювали головним чином, з европейської точки погляду.

Мабуть найбільш дивним арґументом проти вступлення в членство ОН є той, що Швайцарія може більше причинитися для світового миру, якщо вона залишиться поза членством ОН. В цьому арґументі є така логіка, що, мовляв, коли Швайцарія, ставши членом ОН, буде заявлятися по якійсь стороні, то тим вона буде робити собі, цілком непотрібно, ворогів. А наслідок з того може бути такий, що Міжнародному Червоному Хрестові, який є під опікою невтральної Швайцарії, буде трудніше сповняти свої функції в деяких частинах світу. Як відомо, Міжнародний Червоний Хрест часто посередничав там, де того не змогли робити ОН. Противники членства доказують, що таке становище неможливе, коли Швайцарія вступить в члени ОН і буде займати сторони між державами в поодиноких дразливих міжнародних справах.

Противники членства наводять ще й такий приклад, що коли Швайцарія стане членом ОН, то це принесе їй велику шкоду, бо тоді її столиця, Женева, буде менш притягаючим місцем для різних міжнародних переговорів і нарад, бо одна чи друга сторона може гніватися на неї за її голосування в ОН. Також інші міжнародні місії Швайцарії можуть потерпіти із-за членства в ОН, наприклад, такі, як заступництва інтересів держав, дипломатичні зв'язки яких є перервані. Швайцарія, наприклад, перебрала заступництво інтересів на Кубі і в Ірані.

Згідно з такими поглядами, світ потребує такої країни, як Швайцарія, яка виконує свою невтральність у дуже точному розумінні і через це є спроможна виконувати спеціяльні завдання поза ОН. Також, не бувши членом ОН, Швайцарія може сповняти свої повинності супроти ОН, виконуючи різні функції у спеціяльних організаціях, такі як ЮНЕСКО.

Таких арґументів—проти приступлення Швайцарії до ОН,—твердить швайцарець Їрґ Штайнер, не можна легковажити.

Значення невтральности Швайцарії значно змінилося з того часу, як важливість міжнародної політики пересунулася з Европи на ґльобальну арену. В тому часі, як народилася швайцарська невтральність, її основне значення полягало в тому, що Швайцарія у багатьох війнах між її сусідами мусить триматися осторонь. Така невтральність була простою конечністю для існування Швайцарії, а це з тієї причини, що цю країну, як багатонаціональну державу, могли поділити між Німеччиною, Францією і Італією.

Сьогодні Швайцарія, не зважаючи на свою невтральність, зараховується до високоупромисловлених демократій Заходу. А серед таких обставин вона може бути невтральною тільки тоді, коли буде проявляти цю невтральність в більш практичний спосіб, а це означає, коли буде виявляти повну співпрацю з ОН. Як невтральний член ОН Швайцарія може мати навіть спеціяльні завдання в рамках цієї світової організації, наприклад, давати свої війська для втримування миру в загрожених неспокоями частинах світу. Ось, наприклад, представники Швеції і Австралії, двох невтральних держав, були генеральними секретарями ОН.

Ясно, можуть трапитися випадки, де голос Швайцарії в ОН може в якійсь спосіб пошкодити її традиційній миролюбній місії. Але в загальному таке пошкодження не мало б більшого значення, якщо б швайцарські дипломати виконували свої повинності в ОН дуже обережно.

Є ще один арґумент проти вступлення Швайцарії до ОН, а саме, що ця світова організація виявилася такою неспосібною, що приналежність до її членства, це просто витрата грошей на вплачування членських вкладок. У теперішніх важких економічних часах, якщо це питання буде остаточно поставлене до вирішення швайцарському населенню, це може бути найміцнішим арґументом. Справжньою великою перешкодою для швайцарського уряду буде переконати виборців, що ОН вартують коштів, виданих на їх членство.

Може трапитися таке,— пише вищезгадуваний швайцарець Їрґ Штайнер,—що урядові це напочатку не вдасться, та що треба буде перевести кілька народних голосувань на протязі довшого часу, заки Швайцарія стане остаточно повним членом ОН.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про нашу жорстоку добу

Ні, не про ту „жорстоку добу, як вовчиця", що про неї писав колись О. Ольжич хочемо сьогодні говорити. Ольжич мав на думці політичні і національні обставини, а ми не йдемо так високо і глибоко, лиш спостерігаємо наше довкілля, і просто жах бере, що в ньому тепер діється.

Вистане включити радіо, телевізію чи розгорнути перший-ліпший щоденник, щоб побачити кожного дня декілька новинок, від яких волосся стає дуба.

От хоча б сьогодні слухаємо, що в Ню Йорку син убив черевиком свою стару матір, а сам сів дивитися далі на телевізійну програму. В недалекому Нюарку три хлопчики у віці 13-16 років побили палицею від таківки спаралізованого старого чоловіка, щоб вкрасти від нього один телевізійний апарат.

Вчора читали ми в „Ню Йорк Таймсі" довгенький репортаж на тему величезних шкод, що їх роблять молоді вандали на мотоциклах на полях фармерів у стейті Ню Джерзі, а в часі сніговії такі ж неповнолітні вандали пустили в рух сніговий плуг, що стояв на приватному летовищі, і ним знищили „для забави" понад 20 літаків...

Ми могли б продовжувати листу таких і подібних випадків безцільної і бездумної руїнницької жорстокости щоденного життя в безконечність. А все ж, хоч такі випадки на порядку дня, і стали для всіх просто банальними і не вартими навіть уваги, — нас зупиняє питання: що є причиною такої нікому не потрібної жорстокости і цього бажання нищити, бити, знущатися над немічними і невинними? Чому сьогодні людське життя немає ніякої вартости? Чи це наслідки недавніх війн, безоглядних режимів? Чи може шукати вияснення в історії людства від найдавніших часів?

Але тут, власне, не йдеться про ту політичну жорстокість, про яку ми українці добре знаємо із близьких переживань, а про звичайне відношення людини до людини, дітей до батьків, молоді до старших, незалежно від їхньої національної приналежности, раси чи соціяльного статусу. А перш усього турбує факт, що в більшості випадків цю безцільну жорстокість виявляють діти та молодь. І як воно не дивно — це та молодь, яка стоїть за мир, протестує проти можливости майбутньої війни, яка не бажає служити у війську. А ось рівночасно, у своєму щоденному житті, вона далеко не „миролюбива", навпаки — брутальна, цинічна, байдужа до долі ближнього.

Незрозумілим також для нас часто є те, як далеко може йти сьогодні бажання сенсації чи розривки для себе коштом страхіття чи нещастя?

Ось перед двома тижнями був відомий випадок, як підлітки, обложивши сплячу на станції підземки бездомну людину підпалили її, і як зізнали опісля, що це було „для жарту".

Такі і подібні „жарти" трапляються тепер не один раз, і здається, що в тому можна шукати впливу таки в першу чергу телевізії та її різних програм. Можливо сьогоднішні молоді люди, просиджуючи щоденно кілька годин біля телевізійного апарату, тратять відчуття межі поміж дійсністю і фільмом і в житті наслідують вчинки „героїв", забуваючи, що жертви тих героїв грають свою ролю, а жертви наших молодих психопатів, коли їх вбити, не встануть вже і не підуть до дому...

Як воно не було б —, збирає страх, не лише за наше жорстоке оточення, але й за його неґативний вплив, який може легко охопити і українське молоде покоління.

О-КА

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

СПРАВА ІСТОРИЧНОЇ ВАГИ

Своїм Зверненням („Свобода", 4-го лютого 1983 року) Святослав Караванський і Ніна Строката на всю широчінь поставили перед очима і — перед сумлінням нашої громади справу величезної, прямо історичної ваги. Їхній заклик до одностайного і солідарного протесту проти вживання в американському судівництві свідчень спрепарованих в СССР повинен знайти у нас якнайширший і найголосніший відгук.

Коли американські органи справедливости досліджують чиюсь співпрацю з тоталітарним режимом, а одночасно самі співпрацюють з іншим тоталітарним режимом, то це не тільки несправедливо, але й у крайньому ступні аморально.

Василь Витвицький
Ґлен Спей, Н. Й.

Фалина Любинецька

УКРАЇНСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО У 80—ИХ РОКАХ

II.

І ще кілька слів про плекання нашої мистецької культури в українських школах: деклямація, рецитація, спів, драматичне мистецтво, інструментальні з'єднання не рідко беруть свій початок власне в українській школі. Треба підкреслити, що батьки, які посилають своїх дітей до української школи, припильновують їх більше вдома під оглядом виучування лекцій, бо це їхня школа, яку вони зорганізували і її утримують.

У порівнянні з американськими школами менше число учнів у клясах дає можливість і учителям присвячувати учням більше уваги на лекціях. Все впливає на на вищий рівень навчання, на більшу вимогливість у змаганнях. А в сумі у міжшкільних змаганнях з американськими школами наші учні здобувають більше передових місць, ніж їхні американські товариші. Це у свою чергу дає можливість здобуття більше стипендій на університетські студії.

в) Кожна українська школа, крім навчального призначення, — ще й суто виховний заклад в значенні моральному і національному. Вона вчить самодисципліни до себе самого, до свого довкілля. Тому майже не чуємо про вандалізм в наших школах, а тим більше про злочини, які діються в американських школах.

Але найважливіше: довготривалий час перебування дитини в українській школі залишає тривалий слід в її психіці. Набуте знання з української культури скріплює в неї почуття власної ідентичности, витворює почуття пов'язаности з одиницями, які цю культуру творять чи творили, не тільки з найближчого оточення, але й з дальшого, бажання їм допомогти в разі потреби. Щобільше воно стимулює цікавість побачити батьківщину української культури, людей що там живуть, своїх родичів і не-родичів. Звідси бажання поїздок в Україну, чи зустріти виступи тих ансамблів з України, що приїжджають тут. Звідси участь нашого молодого покоління в таких установах як „Смолоскип", „Комітет Оборони людських і національних -прав", Ліга проти знеславлювання українського імени", „Американці в обороні людських прав в Україні" і т. д.

г) В ніякому разі не можемо пропустити з поля нашого зору середовища, яке творить кожне постійне скупчення людей, а тим більше молоді. Тяжко жити кожній людині в самоті, а особливо молодій людині. Не буде вона мати свого середовища, піде в інше. Незаперечний вплив однорідного середовища й на навчання, де всі себе знають і про себе знають.

Який сильний вплив має середовище, хай послужать такі факти: учень, якого батько забрав зі школи українознавства, через рік знову зголошується до тієї школи, „бо тут всі мої товариші". На питання, чому юнак вибирається на Ювілейну Пластову Зустріч, відповідає: „Бо там ідуть мої товариші, а ще будуть інші українські хлопці". А різні табори: лещатарські, мандрівні, водні, в яких беруть участь навіть наші молоді професіоналісти з віддалених стейтів, колишні товариші українських шкіл чи організацій молоді, чи ж не доказують вони, яку ролю у житті людини грає середовище.

....

2) Значне зменшення учнів в українознавчих школах впливає і на зменшення фондів Шкільної Ради при УККА, бо від кожного учня вплачується річну вкладку до Шкільної Ради. Певні фонди напливають із продажу шкільних підручників і інших книжок. Коли українознавчі школи мали колись 10,000 учнів потім 6,000, 5,000 учнів, то й приходи були більші. Також не можна поминути мовчанкою, що й вартість доляра була більша.

Частинно постачанням фондів займалась Централя Опікунів Шкіл Українознавства „Рідна Школа". Але час не діяв в нашу користь. Що ж нам робити тепер?

Залишається якесь загальне оподаткування усієї нашої спільноти на потреби рідного шкільництва (не виключені й інші способи збирання фондів). Це т. зв.

(Продовження на ст. 3)

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, який, як відомо, перебуває тепер на своєму ренчі в Санта Барбара, Каліфорнія, де він зустрічався на розмові з королевою Великої Британії Єлисаветою II і гостив її парадним обідом, зарядив 2-го березня ц.р., щоб урядові чинники уможливили доступ до всіх архівних матеріялів федеральної Аґенції для охорони довкілля (ЕПА) усім комісіям Сенату і Палати Репрезентантів, які бажатимуть цього. Раніше речники шести конґресових комісій висловили сумніви чи Уряд говорить правду про працю згаданої Аґенції і тому Президент хоче внести абсолютну ясність у цю справу.

Евген Зиблікевич

ОДИССЕЯ АРХІВНОЇ СПАДЩИНИ ВЯЧЕСЛАВА ЛИПИНСЬКОГО

Відень-Райхенау-Берлін-Бадеґ-Філядельфія

II.

Повідомлений про це Митрополит, рішився після довшої надуми не спроваджувати архіву до Львова, маючи візію і прочуття, що хвилі російської революції заллють також Галичину, що і сталося вперше в 1939-1940-их роках, а вдруге в 1944, 1945-их та пізніших роках. Він назначив о. Горникевича опікуном архіву і казав примістити його в парафіяльному будинку.

Згідно з волею Липинського, його архів міг бути доступний для користування щойно 10 років по його смерти. Це десятиліття прийшло в розгар Другої світової війни, яка закінчилась захопленням червоною армією не лише Галичини, але цілої Східньої й великої частини середущої Европи, в тому числі також частини Австрії з її столицею Віднем.

Наближування червоної армії до Відня створило поважну загрозу для архіву Липинського. Опікун архіву, о. митрат д-р Мирон Горникевич, був свідомий, що йому самому і архівові грозило б, якби НКВД (КҐБ) знайшло в парафіяльному будинку політичний архів. Почалося спішне шукання іншого приміщення для архіву. Це завело його до примаса Австрії, архиєпископа Відня, кардинала Інніцера, який погодився примістити архів Липинського в підвалах свого катедрального храму (Стефансдому), де були приміщені також архіви віденської архиєпархії.

Уміжчасі, 13-го квітня 1945 року, червона армія зайняла Відень. Разом з тим почали свою діяльність агенти НКВД. О. Горникевича почали кликати слідчі, допитуючись також куди дівся архів Липинського. В тому ж часі стало відомо, що агенти НКВД заходять щораз частіше також у підвали Стефансдому. Їх цікавили особливо покриті подушками двері зі сторони коридорів. Це затривожило в свою чергу кардинала Інніцера, який став спішно шукати іншого приміщення для архіву Липинського і, знайшовши його, закликав до себе о. Горникевича, кажучи, що він відправить чергового дня Богослужбу на інтенцію щасливого перевезення архіву і просив о. Горникевича відправити на цю саму інтенцію у себе у св. Варвари.

Цим новим місцем був Державний архів у Відні. Але ж перевезти скрині з архівом Липинського до Державного архіву не було так просто, бо по вулицях Відня вешталися днем і ніччю патрулі червоної армії і НКВД, затримуючи транспорти і контролюючи їх.

Кардинал Інніцер придумав доручити везти скрині тягаровими автомобілями що належали віденській архидієцезії. Він казав о. Горникевичеві, що ці автомобілі помальовані на такий самий кольор, вже довший час перевозять кожного дня доживу для дітей у місті, яким у той спосіб допомагає архидієцезія харчами, маючи у Відні кількадесят харчових пунктів. Кардинал казав також, що патрулі вже освоїлись з цими автомобілями і рідко коли їх спиняють та перевіряють. В цьому він бачив добру можливість для щасливого перевезення скринь з архівом. Операція пощастила. Ніхто не зрадив таємниці.

Після цього довелося о. Горникевичеві втікати з Відня, бо слідчі НКВД грозили йому арештом, якщо він не даватиме їм бажаних інформацій. Кардинал Інніцер примістив його в одному з манастирів у Горішній Австрії біля містечка Травнштайну. Я жив, як скиталець, недалеко цього манастиря і це дало мені можливість часто відвідувати о. Горникевича.

Моя дотеперішня розповідь про долю й оддисею архіву Липинського у великій мірі основується на інформаціях, отриманих від о. Горникевича. Від нього я дістав адресу його брата, о. проф. Теофіла Горникевича, який жив постійно у Відні і був втаємничений у всі справи архіву. Це виявилось рішальним чинником у пізнішому рятуванні архіву.

Мій зв'язок з о. проф. Теофілем Горникевичем був наладнаний кілька місяців після його переселення у 1949 році до Ню Йорку, а згодом у 1953 році до Філядельфії. Мене мучила думка, що кожний втрачений день загрожує захопленням енкаведистами архіву. Найшовшись на новому місці поселення, у цілком нових обставинах, я почував себе безрадним, а проте днями й ночами придумував способи зрушити з місця справу архіву. Прийшло мені на думку шукати зв'язку з якимось університетським, або приватним американським архівом.

На весні 1950 року я зайшов разом з д-ром Остапом Котиком-Степановичем до професора Колюмбійського університету Филипа Мовзлі. Мій сопутник знав його з Праги. Вислухавши мою інформацію про сучасне положення архіву Липинського і мою суґестію, чи не міг би Колюмбійський університет купити, чи в інший спосіб перейняти архів від Державного архіву за посередництвом американського представника у Відні — проф. Мовзлі був видимо зацікавлений тією справою, але просив два тижні часу, щоб він міг порозумітись зі своїми університетськими чинниками.

Вислід розмов проф. Мовзлі з цими чинниками в основі був позитивний, але поставлена була вимога, щоби хоч одна з найповажніших українських громадських установ, або філядельфійський Митрополит, склали на письмі заяву, якою вони погоджуються, щоби Колюмбійський університет перебрав на власність архів Вячеслава Липинського. Таку заяву погодився дати Дмитро Галичин і Слободян від імені Українського Народного Союзу тоді, як справа рятунку архіву Липинського дозріє до реалізації. Багато корисного для цієї справи зробив Колюмбійський університет, але все застрягло на рішучій відмові директора Державного архіву продати чи передати будь-кому архів Липинського, бо його передав до Державного архіву кардинал Інніцер, як депозит Митрополита Шептицького. Поки ця справа вияснилась, пройшло безрезультатно сім місяців.

При такому стані справ, залишалася тільки можливість дістати згоду директора Державного архіву на повне мікрофільмування архіву Липинського на наші кошти. Це міг пробувати виконати тільки о. Теофіл, який мав зв'язки з впливовими колами у Відні, зокрема користувався довір'ям кардинала Інніцера, який в свою чергу міг допомогти і в такій справі.

Взявшись за здійснення такої думки, треба було мати на увазі збереження особистої безпеки о. Теофіла, неналаднаність і непевність нормального поштового зв'язку, використовування тільки нагод безпосередньої передачі листів довіреними особами, трудність з передачами грошей потрібних на оплату мікрофільмування і т. п. Усі ці трудноші ускладнювали, відтягали і сповільнювали здійснення плянів.

Врешті трапилась добра нагода в зв'язку з виїздом о. д-ра Володимира Ґавліча з Ню Йорку до Відня (через Рим), де він був передбачений як парох (настоятель) парафії св. Варвари.

Ним був переданий мною об'ємистий мій лист до о. Теофіла. Прийшлось довго чекати на поворот о. Ґавліча, а разом з тим на відповідь о. Теофіла. Це сталося влітку 1952 року. Відповідь о. Теофіла була позитивна. Директор Державного архіву пообіцяв йому можливість змікрофільмувати архів Липинського. Я мусів переслати о. Теофілові 1,500 долярів на початок тієї роботи. Треба було знову чекати на добру нагоду. Несподівана допомога в цій справі прийшла від Митрополита Константина Богачевського у Філядельфії, який погодився передати до рук о. Теофіла гроші, використовуючи для цього свої зв'язки з Вашінгтонською Нунціятурою. Гроші зібрав невеликий гурток ідейних однодумців Липинського у Філядельфії, уникаючи будь-якого розголосу. Було це в січні 1953 року.

Мікрофільмування почалось на весні 1953 року. Виконував цю роботу, заприсяжений на секретність, емеритований мікрофільміст Державного архіву вечорами, тричі в тиждень. Мікрофільмовано все включно з лікарськими рецептами. Роботою керував о. Теофіл, який був прийнятий як співпрацівник Державного архіву. З деякими перервами, зумовленими нездужанням о. Т. Горникевича, чи мікрофільміста, тривала ця мікрофільмова операція більш як два роки.

Уміжчасі, о. Теофіл зумів наладнати листовний звязок зі мною через міністерство зовнішніх справ у Відні та австрійську амбасаду у Вашінгтоні. Тією ж дипломатичною поштою йшли не лише листи о. Теофіла до мене і мої до нього, але також рольки з мікрофільмами. Так наладнався живий мій зв'язок з амбасадою, що було надзвичайно допоміжне в цьому ділі.

У 1956 році наспіли останні рольки з мікрофільмами архіву Вячеслава Липинського. Це дало поштовх до заснування та діяльности Східньо-Европейського Дослідного Інституту, патроном якого стало велике ім'я — Вячеслава Липинського.

З ПОЖОВКЛИХ ЛИСТКІВ

(Продовження зі стор. 1)

Українське хліборобське населення обрабоване комуністичною диктатурою, втікає у світ за очі, куди можна, аби вратувати життя своє та своїх дітей перед голодом. І знову, як це було в попередніх роках, радянська влада нічим не допомагає вмираючій з голоду людності. Неознайомленому з революційними подіями на Україні здасться незрозумілою й дивною така байдужність української радянської влади до голодуючої „власної держави".

Справжню причину цісї політики знають лише ті, які знають і тямлять появу радянської влади на Україні, її правдивий характер і цілі та засоби правління на всіх без виїмку ділянках життя. Голод є найпевнішим політичним союзником московської окупаційної влади на Україні, але цей союзник може стати теж найгрізнішим ворогом. Бо кожна палиця має два кінці.

О. М-ра

(Виїмки зі статті „Діла")

У вісімдесятиріччя

проф. д-ра Василя Лева

видатного науковця і педагога, відповідального редактора „Пропам'ятної Книги гімназії СС. Василіянок у Львові"

кріпкого здоров'я та ще довгих літ творчої праці

пересипають

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ВИДАННЯ КНИГИ

Стефанія Бернадин — *голова*
мґр Анна Кобринська — *секретар*

У своє 80-річчя обдарує нас Ювілят важливим доповненням до „Пропам'ятної Книги", яке появиться вже вкоротці і цим завершить Його багаторічну, непегку працю у редаґуванні Книги, в якій читач знайде поза великим цінним матеріялом з історії гімназії, численними світлинами, відгуками на З'їзди і появу „Пропам'ятної Книги" відповіді, пов'язані з редаґуванням.

На Многая Літа Ювіляте!

Університет міста Ню Йорку
Гантер Коледж

влаштовує

КОНЦЕРТ СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ

Клейтон Вестерманн
ДИРИҐЕНТ

ЮЛІЯНА ОСІНЧУК
ПІЯНІСТ

У ПРОГРАМІ:
РАХМАНІНОВ, піяно концерт No. 1
ЧАЙКОВСЬКИЙ, симфонія No. 2

Середа, 16-го березня 1983 р., год. 8-ма веч.
Заля: Гантер Коледж Ессемблі Гол
69-та вул., між Лексінґтон і Парк Авенями
Вступ: 4.00 дол., студенти і сеньйори 2.00 дол.

Мґр Б. Ясінський...

(Продовження зі стор. 1)

Він жалівся, що не всі відділи вплатили свої вкладки до Округи.

Останнім звітував мгр Б. Ясінський. За його словами, праця в Окрузі була конструктивна й корисна, а доказом того є, що Округа знову виконала свою квоту на 112 відсотків. При тому він висловив щиру подяку тим відділовим урядовцям, які допомогли у виконанні квоти. Відтак він інформував про його участь в конференції голів Округ, яка відбулася в листопаді 1982 року на Союзівці. Він уважає, що така зустріч голів з різних округ є корисна. Також він говорив і про це, що під час згаданої зустрічі панувала братська атмосфера і це мало позитивний вплив на загальну союзову працю. За Контрольну комісію звітував її голова Емануїл Притула, який заявив, що, провіривши книговодство секретаря і касира, знайдено вписані всі протоколи і касові прилоги і на підставі того поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням. Після запитів і відповідей на внесок Е. Притули обрано Управу Окружного Комітету на біжучий рік в такому складі: мґр Б. Ясінський — голова, проф. Михайло Хома і Адам Ціздин — заступники голови, О.Зенюк — секратар, І. Малко — касир. Контрольну комісію обрано в складі: дир. Е.Притула, проф. Павло Фенчак і Антін Лукіянчик. Обговорюючи плян праці на біжучий рік, в першу чергу схвалено виконати знову квоту на 100 відсотків, а для відзначення річниць союзових видань схвалено приготовити виставку всіх видань „Свободи". Виставка повинна обіймати видання „Свободи", „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка". Всі ті зібрані матеріяли повинні бути виставлені у Вашінґтоні, Балтиморі і Ричмонді.

Запрошений до слова головний радний Е. Іванців сказав, що перебуваючи у Вашінґтоні не перешкоджає йому допомогти порадами секретарям поодиноких відділів і тому просив, щоб до нього зверталися, коли є якісь важні проблеми. Він також згадав про конкретні ухвали Головного Уряду під час останніх нарад, які будуть діяти на користь Союзу, якщо будуть переведені в життя.

Опісля до слова був запрошений головний організатор УНС С. Гавриш, який вже на вступі зложив Управі Округи ґратуляції за такі поважні організаційні успіхи в минулому році, а головно виконання квоти на 112 відсотків. Відтак він у своїй доповіді сконденсовано заторкнув всі ділянки праці Союзу. Згадав про те, що в звітовому році придбано 2,483 члени забезпечені на 6,010,000 долярів. В тому часі були втрати 1,207 членів. Натомість фінансова господарка була корисною, а доказом цього є, що майно Союзу доходить до 48,000,000 долярів. Говорив про Українську Будівлю, яка за його словами, перестала бути клопотом для Екзекутиви тому, що всі поверхи враз із крамницею та рестораном вирентувані. А річний рент приніс 2,056,000 долярів. Він згадав про уділені позички на українські церкви, народні доми і інші установи Америки й Канади на загальну суму 6,395,660 долярів. Доповідач згадав і про стипендійний фонд УНСоюзу, з якого в останніх восьми роках скористало аж 900 молодих українських дітей — студентів, яким виплачено стипендії (безповоротні) на суму 176,000 долярів. Він також згадав коротко про пороблені заходи злуки УН Союзу і УБСоюзу.

Говорячи про успіхи Округи, він з признанням відмітив секретарів, які до того причинилися, а саме: секретар 55-го Відділу А. Ціздин придбав 16 членів; секретар 320-го Відділу І.Малко придбав 13 членів; секретар 34-го Відділу інж. Лев Блонарович придбав 11 членів; секретар 15-го Відділу О.Зенюк придбав 10 членів; і три відділи придбали по два члени. На жаль було два відділи, які на протязі 12-ох місяців конвенційного року не придбали ні одного члена.

Доповідь свою С. Гавриш закінчив апелем до посиленої організаційної праці в біжучому році, а головно виконати квоту, як також вшанувати союзові видання. Відтак він в асисті головного радного Е. Іванціва вручив голові Округи мґр-ові Б.Ясінському почесну плякету за виконання організаційної квоти в конвенційному році.

По доповідях представників Головного Уряду був ряд запитів від відділових урядовців, на які вичерпні відповіді отримали від С. Гавриша.

Наради, які під кожним оглядом проходили в дружній атмосфері, закінчив голова Округи подякою всім за участь, а відтак запросив учасників до перекуски, яку приготовила дружина секретаря 320-го Відділу Олена Малко. Під час перекуски за традицією дальше дискутовано над союзовими та загально громадськими справами.

Катехитичний День у Бриджпорті

Вісімдесять катехитів Філядельфійської архиепархії взяли участь в дні практичних лекцій для катехитів, що його підготовив о. шамбелян Я.Данильчук, екзекутивний директор Катехитичної Комісії, Сестра Єроніма, директорка Бюра Релігійної Освіти Філядельфійської архиепархії, відбувся 19-го лютого ц.р., в парафії свв. апостолів Петра і Павла в Бриджпорті, Па.

Господарями дня були о. шамбелян В.Попівчак, парох, і о. Данильчук, парох церкви Св. Трійці в Карнеґі, Па. Реєстрація почалась о годині 9:30 вранці в приміщеннях школи, де учасників гостили кавою й солодким. Всі сесії відбулись вранці в гостинній залі. Пообідні сесії відбулись у шкільних клясах. Отець парох привітав учасників теплим словом і покликав о. шамбеляна Данильчука відкрити сесію молитвою і вступним словом.

Тема дня була „Молитва й Катехит". Слідували промови о. Т.Гуманицького, пароха церкви св. Миколи в Вотервліті, Н. Й., про „Катехит—Людина Молитви" й о. Мартина Канавана, пароха церкви св. Миколи в Вилминґтоні, Дел., про „Катехит—Ікона Христа". По промовах слідували запити учасників й дискусії та пояснення.

Потім учасників гостили смачною перекускою під час спільної трапези.

Пообідні сесії відбулись у шкільних клясах: Сестра Єроніма, ЧСВВ, пояснила тему вживання ікон у навчанні молитви, та короткий перебіг ікон, різні типи, ікони на Україні й в Америці. Отець Р.Мірчук вияснив історію Св. Божественної Літургії. Сестра Антонія-Анна провадила розмову на тему „Звичаї й взріст нашої віри та святкування більших свят у нашому обряді". Сестра Олена промовляла на тему „Молитва й Родина". Сестри Ріта й Германа наглядали над виставкою ікон та продажем релігійних речей та пам'яток в одній із заль школи.

День закінчено спільною Божественною Літургією при співслуженні оо. Гуманицького і Лончини.

В загальному оцінка учасників була підбаддьорююча й задовільна. На їх думку, день був знаменито зорганізований, теми помічні, духовно й інтелектуально збагачуючі; побажаним було б, щоб таких днів було більше в різних місцевостях архиепархії в близькому майбутньому.

В імені Філядельфійської Катехитичної комісії й Бюра Релігійної Освіти, складається щиросердечну подяку всім учасникам за ласкаву присутність, а всім, що спричинились до успішного висліду Катехитичного Дня щире „Спаси-Біг" за співпрацю й підтримку.

Сестра Єроніма Роман, ЧСВВ

Ю. ОСІНЧУК ВИСТУПИТЬ ІЗ СИМФОНІЧНОЮ ОРКЕСТРОЮ

Ню Йорк, Н.Й. — Відома піяністка Юліяна Осінчук виступить у середу, 16-го березня ц.р., о год. 8-ій вечора в залі Гантерського коледжу, при 69-ій вулиці, між Лексингтон і Парк авеню, разом із симфонічною оркестрою під диригентурою Клейтона Вестерманна. Концерт буде присвячений Гербертові Роджерсові і будуть виконані твори Рахманінова, Піяно концерто ч. 1, і Чайковського, симфонія ч. 2. Квитки вступу в ціні чотири доляри можна отримати в музичній кімнаті Гантерського коледжу, кімната ч. 1515, тел. (212) 570-5736, або при касі вступу; студенти і пенсіонери тільки 2 доляри.

Окружний Комітет...

(Продовження зі стор. 1)

димир Сохан, який і буде головним промовцем. Також в нарадах візьме участь старший обласний організатор В. Оріховський.

Порядок нарад згаданих округ буде майже цей самий. Буде відкриття нарад, вибір Президії, читання протоколів з попередніх Річних зборів, звіти уступаючих Управ і Контрольних комісій, дискусії над звітами, вибір нових Управ і Контрольних комісій, доповіді членів Головного Уряду, затвердження пляну праці на біжучий рік, запити, внески й побажання до новообраних нових Управ.

Якщо говорити про плян праці в біжучому році, то найважнішим є виконання призначених на округи організаційних квот. Також, обговорюючи плян праці, під увагу візьмуть ювілеї союзових видань, а саме 90-річчя „Свободи", 50-річчя „Українського Тижневика" і 40-річчя дитячого журналу „Веселка".

До участи в річних нарадах Управи Округ Нюарку, Філядельфії і Джерзі Сити запрошують всіх делеґатів 30 Конвенції УНСоюзу, як також урядовців всіх відділів. По традиції у всіх трьох округах після нарад буде перекуска-гостина для учасників.

Українське шкільництво...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

„Рідношкільний Фонд", яким займається Централя Опікунів. Повна назва установи чи установ, які опікуються нашим українознавчим шкільництвом звучить: „Шкільна Рада при УККА та Централя Опікунів Шкіл Українознавства „Рідна Школа'. (журнал „Рідна Школа" ст. 2)

Чи не простіше було б зорганізувати одну крайову установу, яка всеціло опікувалася б українознавчим шкільництвом.

І от наша думка повертається до незалежної від нікого „Рідної Школи", із сектором педагогічним і організаційно-фінансовим. Думка ця не нова. Адже ж на цю тему вже були статті в нашій пресі у зв'язку зі сторіччям Товариства „Рідна Школа", в роках 1980-1981. На педагогічній конференції в 1981 році, у якій вперше взяли участь представники католицького і православного шкільництва також заторкнено справу рідношкільної крайової установи. Там же ж і вперше задекляровано на потреби рідного шкільництва і більшу суму грошей. Отже вступні роки пророблено.

От так накреслили ми позитиви, які дає сьогоднішнім нашим дітям українська школа чи організація молоді. Вони без сумніву допомагають батькам у закріпленні свого роду, у зміцненні родинних зв'язків, у вирощуванні молодого покоління з ширшим інтелектуальним горизонтом, у приготуванні своїх наслідників у громадській праці.

Значне зменшення дітей в українських школах вказує на те, що таки багато батьків не користується українською школою. Вони висувають такі арґументи як далеку віддаль від української школи, професійна праця обоїх батьків, а вслід за тим бажання мати суботу для себе тощо. Не легка й сторінка фінансова, особливо в наших часах помітно збільшеного безробіття.

Немає в нас і забагато суспільних робітників, бо тепер доба. Але не можемо й заперечити, що завжди творчий людський ум, вглибившись у проблему, таки потрапить знайти розв'язку.

Ділимося з усіми Городенчанами сумною вісткою, що в дні 24 лютого 1983 року, помер, несподівано, в Толідо, Огайо, відомий Син Городенської Землі

сл. п.

Богдан М. Василишин

бувший член хору „Боян" в Городенці, відомий змагун УСК „Пробій", УССК, член Драматичного Товариства, а на еміґрації змагун УСК Ню Йорк, член ОМУА.

ПОХОРОНЕНИЙ в дні 28-го лютого 1983 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Клонимо голови перед Його світлою пам'яттю та складаємо щирі вислови співчуття Його Братовій Анні з дітьми.

ЗЕМЛЯЦТВО ГОРОДЕНЩИНИ

Ділимося сумною вісткою, що дня 5-го лютого 1983 року в Дітройті, Миш. відійшов на Вічну Ватру

сл. п. пл. сен. керівництва

СТЕФАН ЩУРОВСЬКИЙ

Горем опечаленій Родині Покійного складаємо глибокі вислови співчуття.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ і ОСЕРЕДОК УПС у Дітройті

Українське Лікарське Т-во Північної Америки, Відділ Метрополії Ню Йорк — Ню Джерзі

ділиться сумною вісткою з Членством та Громадянством, що дня 26-го лютого 1983 р. відійшов у Вічність, член Відділу

бл. п. доктор медицини

РОМАН ПАТРИЛО

Опечаленій Родині Покійного складаємо щирі співчуття.

Управа

Український Хор „ДУМКА" в Ню Йорку, Н. Й.

повідомляє своїх Членів, Прихильників і цілу Українську Громаду, що 24 лютого 1983 р., в Россфорді, Огайо, упокоївся в Бозі

бл. п.

БОГДАН ВАСИЛИШИН

кол. довголітній член Хору, кол. член Управи і Ради Хору.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного найщиріші співчуття складають —

Управа і Члени Хору „Думка"

У ДРУГУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і ніколи Незабутнього

св. п.

інж. Богдана-Дади Рака

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в церкві св. Юра в Ню Йорку, дня 11-го березня 1983 р., о год. 7:15 ранком і в неділю, 13-го березня, о год. 4-ій по пол.;
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., дня 12-го березня 1983 р., о год. 7:15 ранку, та
в церкві св. Варвари у Відні, Австрія

Колишніх Приятелів-Друзів, які ще не забули Покійного, просимо про добру згадку та молитви за спокій Його Душі.

Дружина ОКСАНА з Родиною

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у понеділок, 10-го січня 1983 року, на 58-му році життя, відійшов у Вічність,

наш Найдорожчий

БАТЬКО І ДІДУСЬ

св. п.

ЯРОСЛАВ БЛИЩАК

довголітній секретар УНС 486-ий Відділ у Сан Франсіско, Каліфорнія.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських організацій міста Ню Йорку
і
Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА

влаштовують

в неділю, 13-го березня 1983 року, о год. 2:30 по пол.
в залі WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL в Ню Йорку, Н. Й.
при 17-ій вулиці і Irving Place

Шевченківський Концерт

У ПРОГРАМІ:

Доповідь .... **Проф. д-р ВАСИЛЬ ЛЕВ**
Рецитація .... **СТЕФКА НАЗАРКЕВИЧ-ЮЗЕНІВ**
Сопрано .... **МАРІЯ ЯСІНСЬКА-МУРОВАНА**
Сопрано .... **М. КУЛЬЧИЦЬКА-АНДРІЮК**
Бас-баритон .... **ЛЕВ РЕЙНАРОВИЧ**
Тенор .... **ЛЕОНІД БЕДЕРІВ**
УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ АНСАМБЛЬ — НЮ ЙОРК виконає 2-гу дію з опери „КАТЕРИНА"

До участи, запрошуємо все Українське Громадянство великого Ню Йорку й околиць!

Квитки вступу до набуття в: „Арка", „Еко" та при касі вступу. Даток: $5.00 і $6.00.

СЦЕНІЧНО-МУЗИЧНА МИСТЕЦЬКА ГРУПА УНС-УІА

влаштовує

ВЕЧІР
УРИВКІВ З МУЗИЧНОЇ РЕВІЇ
„ПІСНЯ ПРОЩАННЯ"

Ця нагороджена музична ревія зображує історію української іміґрації в Америці при помочі пісні та мистецького слова в українській і англійській мовах, як теж музичних точок та прозірок

Співають: Тарас ШИПОВИК, Христина ІВАНІВ
Музика: члени оркестри "ЧЕРВОНА КАЛИНА"
Народні пісні різних народів світу
виконає
Богдан АНДРУСИШИН

Неділя, 20-го березня 1983 р. год. 5:00 по пол.
Український Інститут Америки, 2 Іст 79 вул. Ню Йорк, Н.Й.
Концерт спонзорують
Український Народний Союз і Український Інститут Америки
Після програми — перекуска Побажані датки — 6 дол.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.СІЧ" — „РЕЙДЕРС" С.К. 2:0

Продовжується турнір копаного м'яча в закритій залі Арморі в Джерзі Сити, що його проводить Італійсько-Американська Ліга. В п'ятій рунді розгривок, після однотижневої перерви через сніговію, що пройшла 18-го лютого ц.р., взяли участь усі 32 дружини з Ню Джерзі і Ню Йорку.

Найбільшу увагу звернула на себе зустріч дружини УСВТ „Ч.Січ" з клюбом „Рейдерс", обидві вони досі не зазнали поразок, з тим, що „Ч.Січ" провадила перше місце різницею однієї точки завдяки тільки одному ремісові, „Рейдерс" досі ремісували — двократно. І взагалі „Ч.Січ" встановила рекорд, включаючи звітову зустріч — чотири перемоги на зеро (2:0, 2:0, 1:0 і 2:0 та внічию 0:0), такого в історії цього турніру ще не бувало.

В змаганні з „Рейдерс" „Січовики" знову домінували: суперники з досить вправною технікою гри не змогли, проте, дорівняти мобільності української дружини, а їх окремі рейди в підворітті „Ч.Січі" енерґійно ліквідувала солідна оборона і „рекордист" воротар Маріян Хамуляк, що в цьому турнірі продовжує пускати „насухо" суперників нашої дружини, подібно, як це він робив в минулому сезоні в дружині Кін коледжу.

Обидва ґолі в звітовій зустрічі здобув Ігор Чижович, збільшивши таким чином своє конто ґолів в турнірі до чотирьох.

Крім згаданих, у складі „Ч.Січі" виступають в цьому турнірі: В.Ткач, Ю.Бакун, Р.Букачевський, М. Торій, М.Хмілевський, Б. Бакун, С.Сабрій, А.Бакун. Володимир Бакун—провідник.

УСВТ „Ч.СІЧ" (УЧНІ) — НАТЛІ С.К. (УЧНІ) 3:0

УСВТ „Ч.СІЧ" (УЧНІ) — МІЛБИРН СК (УЧНІ) 3:1

Завдяки цим двом важливим перемогам, що їх здобули учні „Ч.Січі" в днях 6-го і 13-го лютого ц. р., ця наша дружина закваліфікувалася до кінцевих ігор турніру „Кугарс-Адідас", який проходить в середній школі Мейплвуду. Ці кінцеві гри за трофеї і звання першунів відбудуться у неділю, 5-го березня ц. р. В складі тієї дружини виступають: В. Медюх, Р.Понось, Л.Луценко, З.Іванків, Б.Ґбур, Я. Твардовський, Т.Бортник, Я.Павлик, П.Вояс, Д.Антонелі, П.Мальоні. Провідники — д-р Л.Луценко й А.Ґбур.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Чергові 59-ті Загальні річні збори УСВТ „Ч.Січ", відбудуться в суботу, 26-го березня ц.р., у власному Домі при 680 Сенфорд авеню в год. 6:30 вечора.

Усі члени Товариства зобов'язані прибути на ці важливі Збори, вислухати докладних звітів уступаючих органів „Ч.Січі" та вибрати нову Управу на біжучий діловий рік, що є для Т-ва передювілейним роком. Адже в наступному 1984 році в жовтні промине рівно 60 років від часу, коли в Нюарку почало діяти це велике Т-во. В своїй історії „Чорноморська Січ" пройшла різні етапи свого буття: роки великого піднесення й роки неудач, так як природно буває у кожному суспільстві, в кожній організації. На протязі пройденого довгого шляху „Ч.Січ" завжди високо тримала свій національний прапор, завжди і постійно діяла для добра загальної української справи, безкомпромісово працювала для ідеї визволення України від кожночасних займанців, гідно репрезентувала й поширювала добре українське ім'я в американському довкіллі. Змінювалися люди, відходили старші, приходили молодші, але не мінялася ідея Т-ва, для якої працює „Ч.Січ" й на порозі свого 60-річчя.

Саме на вже згаданих річних Загальних зборах УСВТ „Ч.Січ" між іншими будуть обговорені деякі деталі пляну гідного відзначення 60-річчя на протязі 1984 року.

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО СУХОРСЬКИЙ, член УНС Відд. 65-го ім. св. Володимира в Елізабеті, Н. Дж., помер 6-го січня 1983 року на 96-му році життя. Нар. 1886 року в селі Вілька, повіт Сянік, Україна. Членом УНС став 1913 року. Залишив у смутку синів Василя і Юрка; сестру Анну Телігу в Пенсильванії, 9 внуків і трьох правнуків. Похорон відбувся 10-го січня 1983 року на цвинтарі „Ровзгилл" в Линдені, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Андрій Сміт, секр.

СТАНІСЛАВА ГЕБАК, член УНС Відд. 416-го ім. І.Котляревського в Гамилтоні, Онт., Канада, померла 6-го січня 1983 року на 74-му році життя. Нар. 1908 року в Тернополі, Україна. Членом УНС стала 1973 року. Залишила в смутку три дочки — Рому, Галину, Віру з чоловіками, шість внуків і двох правнуків. Похорон відбувся 10-го січня 1983 року на цвинтарі Мавнт Говп в Торонто.

Вічна Їй Пам'ять!
К.Онуфрик, секр.

МАРІЯ МАЛИК, член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" в Філядельфії, Па., померла 6-го січня 1983 року на 88-му році життя. Нар. 23-го червня 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1924 року. Залишила в смутку сина Евгена. Похорон відбувся 10-го січня 1983 року на цвинтарі „Сансет Меморіял Парк" в Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО СУХОЦЬКИЙ, член УНС Відд. 321-го ім. свв. Петра і Павла в Феніксвіллі, Па., помер 7-го січня 1983 року на 73-му році життя. Нар. 20-го січня 1911 року в Україні. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся 11-го січня 1983 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Цюк, секр.

ОНУФРІЙ ВАСЮНИК, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер на 88-му році життя. Нар. в 1895 році в селі Білич, Україна. Залишив у смутку доньку Анну, сина Івана, 4-ох внуків та 10 правнуків. Похорон відбувся 8-го січня 1983 року на цвинтарі „Бруклин Гайтс" в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

АНАСТАЗІЯ КУХТА, член УНС Відд. 364-го ім. св. Василія в Клівленді, Огайо, померла 16-го січня 1983 року на 85-му році життя. Нар. 14-го квітня 1897 року в Західній Україні. Залишила в смутку доньок Анну Дрісколл, Мерілин Гехт, Ольгу Яригу і 8-ох внуків. Похорон відбувся 20-го січня 1983 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

ЙОСИФ ШЕВЧУК, член УНС Відд. 383 ім. свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па., помер 16-го грудня 1982 року на 69-му році життя. Нар. 1913-го року в Нортгемптоні, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Марію, чотири дочки, вісім внуків, шість братів і три сестри. Похорон відбувся 20-го грудня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в місті Кінг оф Праша.

Вічна Йому Пам'ять!
Йосиф Хома, секр.

АНАСТАЗІЯ ПАВЕЛКО, член УНС Відд. 274-го Б-ва свв. Петра і Павла в Янґставні, Огайо, померла 23-го листопада 1982 року на 90-му році життя. Нар. 3-го березня 1887 року, а членом УНС стала в 1922 році. Залишила в смутку синів: Михайла, Карла, Андрія мол., Петра, Івана і Йосифа; дочок: Анну Кмент і Марію Джансон. Похорон відбувся 24-го листопада 1982 року на цвинтарі „Форест Ловн" в Бордмен, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Гелен Сенедяк, секр.

МАРІЯ КОЛЯВИК, член УНС Відд. 161-го ім. св. Василія в Ембриджі, Па., померла 22-го грудня 1982 року на 68-му році життя. Нар. 24-го листопада 1912 року в Ембриджі, Па. Членом УНС стала 1931 року. Залишила в смутку сина Генрі, брата Йосифа, сестер Олену і Анну. Похорон відбувся 24-го грудня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембриджі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ПЕТРО ФУКА, член УНС Відд. 321-го ім. свв. Петра і Павла в Феніксвіллі, Па., помер 6-го січня 1983 року на 71-му році життя. Нар. 28-го червня 1912 року в Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Катерину і братів Івана і Павла. Похорон відбувся 10-го січня 1983 року на цвинтарі свв. Петра і Павла у Феніксвіллі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Цюк, секр.

Різне

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Йонкерс, Н. Й. Річні збори Т-ва Подільська Січ 8 Відд., о год. 8-ій веч. в Домі СУМА при 301 Палісейд Авеню у Йонкерсі, Н. Й. На порядку нарад: звіти урядовців Відділу та вибір нової Управи на 1983 р. Проситься всіх чл. прибути на річні збори. — П. Шкафаровський, предс., Марія Кульчицька, секр.